

Ni Elder
Joaquin E. Costa
Ng Pitumpu

KANLUNGAN mula sa BAGYO

“Ang nakikinig sa akin ay tatahang tiwasay. At tatahimik na walang takot sa kasamaan” (Mga Kawikaan 1:33).

Umaki ako sa Argentina. Hindi ako miyembro ng Simbahan noong bata pa ako. Ngunit may nakatagong Biblia ang pamilya ko sa aming istante. Malaki ito at may magagandang larawan. Hindi namin ito madalas basahin nang magkakasama. Ngunit gustung-gusto kong buklatin ang mga pahina nito at tingnan ang mga larawan at kuwento.

Paborito ko ang kuwento ni Noe. Gustung-gusto kong makita si Noe, ang baha, at ang mga hayop. Nagustuhan ko kung paano napanatiling ligtas ng arko si Noe at ang kanyang pamilya mula sa bagyo.

Kalaunan nabinyagan ako sa Simbahan, nag-asawa, at nagkaroon ng pamilya. Isang gabi sa family home evening, ikinuwento ng asawa kong si Renee, kung paano magkatulad ang arko ni Noe at ang aming tahanan sa

maraming paraan. Bawat isa ay naging kanlungan mula sa nakakatakot na mga kaguluhan sa mundo.

May natutuhan ako tungkol kay Noe. Natanggap niya ang priesthood noong 10 taong gulang pa lang siya. Habang lumalaki siya, nakita niya ang lahat ng kasamaan sa mundo. Pero nanatili siyang marapat. Gumawa siya ng arko para iligtas ang pamilya niya. Tinulungan sila ng Ama sa Langit na maging ligtas.

Kung minsa’y nakakakita tayo ng nakakatakot na mga pangyayari sa ating mundo. Pero makakahanap tayo ng kanlungan mula sa bagyo. Maaari tayong maghandang katulad ni Noe. Maaari nating piling sumunod sa Diyos. Magagawa nating espirituwal na kanlungan ang ating tahanan.

Kung may pananampalataya tayo sa Ama sa Langit, hindi tayo kailangang matakot. Dahil sa Kanya, makadarama tayo ng kapayapaan, anumang bagyo ang dumaan sa atin. ■